

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.07.1995
KOM(95) 335 endelig udg.

95/0182 (COD)

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)
om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92
om indførelse af en EF-toldkodeks

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Nærværende ændringsforslag til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks fremsættes to og et halvt år efter offentliggørelsen af den nævnte tekst. Det er baseret på de erfaringer, der er indhøstet med den praktiske gennemførelse af kodeksen fra den 1. januar 1994 (1. januar 1993, for så vidt angår proceduren for udførsel af varer).

Ud over gennemførelse af visse af Uruguay-rundens resultater i Fællesskabets toldforskrifter (bindende oplysninger vedrørende oprindelsesregler) indeholder nærværende forslag tilpasninger til nye politiske krav, lempelse af formaliteter samt ændringer, der tager sigte på at gøre toldinstrumenternes gennemførelse mere effektiv. Det tilsigter desuden en yderligere tilpasning af visse af de regler, der ligger til grund for opkrævningen af told, til den særlige målsætning for toldbeskyttelsessystemet, og en udfyldning af visse lakuner, der i mellemtiden er opdaget i den oprindeligt vedtagne tekst.

Dette forslag baseres på artikel 28, 100A og 113, skal vedtages ved anvendelse af den fælles beslutningsprocedure, og er en ajourføring af et sæt retsforskrifter, som var det første eksempel på en kodificering af fællesskabsretten. Forslaget begrundes navnlig med følgende forhold:

2. Nummer 1:
Formålet med de foreslåede ændringer er at ajourføre definitionen af Fællesskabets toldområde, bl.a. for at tage hensyn til den finske regerings erklæring af 8. december 1994 om Ålandsøerne.
3. Nummer 2a), 3 og 17:
Ved ændringerne er der taget hensyn til, at grundreglerne vedrørende bindende oplysninger (artikel 12) ikke kun vedrører tarifieringsoplysninger, men i fremtiden også oplysninger vedrørende varers oprindelse. Den foreslåede tekst til artikel 12 tager hensyn til denne funktionelle udvidelse af bestemmelsen uden at ændre de hidtil gældende regler for bindende tarifieringsoplysninger.
4. Nummer 2b) og 9:
Definitionen af "fællesskabsvarer" i artikel 4, nr. 7, giver i visse tilfælde, eftersom den i første led henviser til artikel 23, status som fællesskabsvarer til varer, som fuldt ud er fremstillet uden for Fællesskabets toldområde (artikel 23, stk. 2, litra f) til h) - fiskerivarer eller produkter udvundet af undergrunden). Der er tale om en undtagelse fra det princip, at en vare, der er fremstillet uden for Fællesskabets toldområde, normalt skal være overgået til fri omsætning for at kunne optages i Fællesskabets økonomiske kredsløb. Denne automatiske optagelse i fællesskabsøkonomien er i overensstemmelse med fællesskabslovgiverens intentioner.

For så vidt angår artikel 23, stk. 2, litra c) (levende dyr, der er født og opdrættet i Fællesskabet), er det derimod utilsigtet, idet det pågældende dyrs fødsel finder sted inden for rammerne af den suspensionsprocedure, som moderdyret er blevet henført under. Det fødte dyr kan kun opnå status som fællesskabsvare ved en angivelse til overgang til fri omsætning (som for øvrigt moderdyret, der er henført under en procedure for ekstern forsendelse, toldoplæg, midlertidig indførsel eller aktiv forædling). Den nuværende tekst til artikel 4, nr. 7, første led, gør det ikke muligt at nå dette resultat, hvorfor der foreslås en ændring i form af indsættelse af et restriktivt element.

For at skabe større klarhed er det i ændringen i nummer 9 (artikel 87a) præciseret, at sådanne varer forbliver henført under suspensionsproceduren.

5. Nummer 2c), 5 og 12:

Se betragtningen i forslaget til forordning.

6. Nummer 4:

Hvad angår beregningen af ECU's modværdi i national valuta, bryder den nye artikel 18 med den enhedsregel, der har været gældende for alle toldforskrifterne, og som kendetegner den nuværende tekst. Den sonder mellem de tilfælde, hvor De Europæiske Fællesskabers toldtarif finder anvendelse (stk. 1), og de øvrige tilfælde i toldforskrifterne (stk. 2). Det nuværende system, der baseres på en årlig tilpasning af modværdien i national valuta, opretholdes kun for de ikke-tariferingsmæssige og forenklede tilfælde, eftersom beskyttelsesklausulen (nuværende artikel 18, stk. 2) ophæves. For de tariferingsmæssige tilfældes vedkommende (foreslået stk. 1) ville en opretholdelse af den årlige kursordning føre til omfattende fordrejninger i varestrømmene.

For at gøre det muligt at opretholde enhedsreglen i omregningsordningen på hele det tariferingsmæssige område (landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter) i stedet for at foreslå, at landbrugs-omregningskursen anvendes på den del af toldtariffen, der vedrører landbrugsprodukter, foreslår Kommissionen, at den gældende ECU-kurs (budgetkursen) anvendes på alle tariferingsstilfælde i form af en omregningskurs, der beregnes månedligt og forsynes med en beskyttelsesmekanisme (stk. 1, andet afsnit).

Sigtet med det foreslåede stk. 3 er generelt at afklare spørgsmålet om afrunding af beløb som følge af omregning af ECU til national valuta og stabilisering af disse beløb i tilfælde af ændringer i kurserne. Det gælder kun for andre tilfælde end dem, der henhører under det tariferingsmæssige område. Denne løsning vil gøre det muligt at ophæve de sektormæssige regler på toldværdi- og toldfritagelsesområdet (se artikel 179, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne til kodeksen og artikel 118 i forslaget til Rådets forordning om fritagelse for import- og eksportafgifter - KOM (94) 232 endelig udg.).

7. Nummer 6:

Ajourføring af henvisningen til GATT-aftalerne efter Uruguay-rundens afslutning.

8. Nummer 8 og 20:

Artikel 66 har kun bestemmelser om det mest iøjnefaldende tilfælde, hvor toldangivelsen erklæres ugyldig. Der er imidlertid også andre tilfælde, hvor angivelser kan erklæres ugyldige (f.eks. artikel 250, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne til kodeksen). Hvis angivelsen erklæres ugyldig, skal skylden i alle tilfælde ophøre. Henvisningen til artikel 66 bør derfor fjernes.

9. Nummer 7:

Den foreslåede ændring gør det også muligt at indrømme varer, der har været sendt under en forsendelsesordning, de i artikel 42 fastsatte lempelser efter deres frembydelse for toldmyndighederne.

10. Nummer 10 og 14:

Se betragtningen i forslaget til forordning.

11. Nummer 11:
Artikel 112, stk. 3, vedrører toldoplæg af type D. Det har vist sig, at kodeksen i 1992 i ufuldstændigt omfang omsatte artikel 25 i forordning (EØF) nr. 2503/88 om toldoplæg (EFT nr. L 225). Dels er det nuværende stk. 3 i artikel 112 i kodeksen for vidtgående, idet der tillige tillades anvendelse ved overgang til fri omsætning af de toldsats, der fandt anvendelse på **det tidspunkt**, hvor varen blev **henført** under proceduren, hvilket eksempelvis kan forhindre opkrævning af antidumpingtold, der er indført efter, at varerne er henført under proceduren. Desuden er muligheden for at anmode om anvendelse af beskatningselementerne for varen **på tidspunktet for overgangen til fri omsætning** blevet udeladt. I det nye forslag til stk. 3 genindføres disse særlige regler i Fællesskabets toldforskrifter.
12. Nummer 13:
Artikel 128, som omhandler proceduren for aktiv forælding - tilbagebetalingsordningen - ændres, således at varer i uforandret stand under tilbagebetalingsordningen behandles på samme måde som varer i uforandret stand under suspensionsordningen.
13. Nummer 15:
Sigtet med ændringen er at åbne mulighed for i gennemførelsesbestemmelserne at fastsætte en forenkling af formaliteter, som man eventuelt måtte anse for hensigtsmæssig (eksempel: omladning i en frizone).
14. Nummer 16, 18 og 19:
Sigtet med disse ændringer er både at forbedre sammenhængen i ordningen for opkrævning af import- eller eksportafgifter og gøre dens praktiske funktionsmåde mere effektiv.
- a) Artikel 212a:
Bestemmelserne om fritagelse for import- eller eksportafgifter har til formål at tillade en undtagelse fra beskyttelsessystemet i De Europæiske Fællesskabers toldtarif i en bestemt situation, når en ikke-fællesskabsvare indføres i Fællesskabet. Den faktiske indrømmelse af en lempelse kan eventuelt forbindes med særlige betingelser, der i så fald finder anvendelse i alle tilfælde, hvor der opstår en toldskyld, men den bør logisk set ikke være afhængig af den måde, hvorpå toldskylden opstår, dvs. om det sker ved overgang til fri omsætning (artikel 201) eller på baggrund af en forskriftsstridig situation (artikel 202, 203, 204 og 205). Det samme princip bør gælde, når der opstår toldskyld ved udførsel (artikel 209, 210 og 211).
- Dette spørgsmål er ikke reguleret klart hverken i kodeksen eller i gennemførelsesbestemmelserne.
- For eksempel: Ved en flytning frembyder chaufføren på den lastbil, som fører varerne ind i Fællesskabet under TIR-proceduren, ikke varerne for toldstedet, men lossere direkte lastbilens last. Trods den begåede uregelmæssighed (artikel 203) synes det rimeligt at indrømme flyttegodset en fritagelse, da alle betingelser herfor er opfyldt.
- Den begåede uregelmæssighed kan sanktioneres på passende måde, bl.a. ved hjælp af en bøde.

b) Artikel 220, stk. 1, andet afsnit:

Ifølge den nuværende artikel 220, stk. 1, afhænger den efterfølgende bogføring af told bl.a. af, at toldmyndighederne er i stand til at beregne det efter lovgivningen skyldige beløb.

Det kan ofte tage længere tid end til udløbet af forældelsesfristen (artikel 221, stk. 3) at opnå vished i denne henseende, navnlig hvis den efterfølgende kontrol kræver efterforskning i flere medlemsstater og/eller i tredjelande med koordination af de forskellige foranstaltninger på fællesskabsplan. I visse tilfælde er den konkrete situation allerede belyst, men da det på baggrund af drøftelserne på forskellige niveauer tager en vis tid at foretage en retlig vurdering af de forhold, som man har kendskab til, forhindrer fristen på tre år, at indsatsen for at bekæmpe uregelmæssighederne føres til ende. Dette resultat er uacceptabelt på baggrund af principperne for en politik til bekæmpelse af uregelmæssigheder. Selv om denne foranstaltning stadig kan videreføres på baggrund af en handling, der er hjemfalden til retsforfølgning, gør forskellene mellem de nationale forældelsesfrister (artikel 221, stk. 3, andet punktum) det ret usikkert, om der kan sikres ensartet behandling af tilfældene på fællesskabsplan.

Den foreslåede ændring af artikel 220, stk. 1, har til formål at gøre retsgrundlaget klarere for administrationerne med henblik på bogføring af tolden, før det efter lovgivningen skyldige beløb kan fastlægges med sikkerhed. Derved kan der på en mere effektiv måde sikres en ensartet anvendelse af Fællesskabets retsfor skrifter.

For ikke i urimeligt omfang at forringe de pågældendes retsstilling bør det fastsættes, at en meddelelse af det efter lovgivningen skyldige beløb, ud over at denne naturligvis stadig kan påklages i henhold til artikel 243, ikke automatisk indebærer øjeblikkelig betaling af det pågældende beløb (se under litra c) nedenfor).

c) Den foreslåede artikel 222, stk. 2, er en omformulering af den nuværende bestemmelse. Ved forslaget ændres bestemmelsen på to planer.

For det første kompletterer det den ovenfor foreslåede foranstaltning (b) ved at medtage efterfølgende bogføring blandt de tilfælde, som kan give anledning til udsættelse af debtors forpligtelse til at betale afgifterne på nærmere fastsatte betingelser.

Der næst erstatter det i andet led henvisningen til artikel 237 med en henvisning til artikel 236. Nævnt i denne sammenhæng giver artikel 237 ikke nogen mening, fordi der ikke er tale om nogen fritagelse. Derimod passer artikel 236, stk. 1, andet afsnit, der angår fritagelse, ind i den samlede bestemmelse, der fastsættes i artikel 222, stk. 2. Der bør derfor henvises til artikel 236 i stedet for til artikel 237.

15. Nummer 21:

Artikel 251, stk. 1, seksogtyvende led - se næstsidste betragtning i forslaget til forordning.

16. Artikel 2

Se betragtning i den foreslåede forordning.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)
om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92
om indførelse af en EF-toldkodeks

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 28, 100 A og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, omfatter Fællesskabets toldområde bl.a. Ålandsøerne, forudsat at der afgives en erklæring i overensstemmelse med artikel 227, stk. 5, i traktaten; da denne betingelse nu er opfyldt, og de nævnte øer udgør en integrerende del af Republikken Finland, bør teksten præciseres;

ved interimsaftalen om handel og toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken San Marino⁽⁴⁾ af 27. november 1992 er det fastlagt, hvilke områder den gælder for; San Marinos område kan derfor ikke anses for at udgøre en del af Fællesskabets toldområde;

ved den aftale om landbrug, der er indgået som led i Uruguay-runden, er landbrugsimportafgifterne blevet afskaffet;

det bør sikres i alle tilfælde, at varer, der er fremstillet af ikke-fællesskabsvarer under en suspensionsprocedure, ikke integreres i Fællesskabets økonomi, uden at der betales importafgifter, også selv om de pågældende varer har opnået status som fællesskabsvarer; definitionen af fællesskabsvarer bør derfor tilpasses; desuden bør sådanne varer undergives samme suspensionsprocedure som de varer, de er fremstillet af;

i den aftale om oprindelsesregler, der er indgået som led i Uruguay-runden, er det bestemt, at de kontraherende parter udsteder vurderinger af varers oprindelsestatus til enhver person med berettiget anledning;

(1) EFT nr.

(2) EFT nr.

(3) EFT nr. L 302 af 19.10.1992, s. 1.

(4) EFT nr. L 359 af 9.12.1992, s. 14.

visse varer er undergivet importafgifter, der er fastsat i ECU; for at hindre omlægninger i handelen bør disse afgiftsbeløb fastsat i ECU omregnes til national valuta efter kurser, der gælder for kortere perioder;

i andre tilfælde, hvor der efter toldforskrifterne er fastsat beløb i ECU, viser det sig at være nødvendigt at indføre mere smidige regler for omregningen af de nævnte beløb til national valuta;

for at kunne forberede toldformaliteterne bør de erhvervsdrivende have mulighed for at besigtige varerne ikke blot i forbindelse med direkte indførsel, men også når en ekstern forsendelsesprocedure ophører;

ved Rådets afgørelse 93/329/EØF af 15. marts 1993 om indgåelse af konventionen om midlertidig indførsel og accept af tillæggene hertil⁽⁵⁾ godkendte Fællesskabet konventionen om midlertidig indførsel, som blev forhandlet i Toldsamarbejdsrådet og udfærdiget i Istanbul den 26. juni 1990; dermed kan ATA-carnetet også anvendes i henhold til denne konvention;

i forbindelse med proceduren for aktiv forælding - tilbagebetalingsordningen - bør muligheden for tilbagebetaling udvides til i visse tilfælde at omfatte varer i uforandret stand; hvis der som led i ordningen er indrømmet godtgørelse af importafgifterne, bør det dog, i lighed med hvad der gælder under suspensionsordningen, være muligt at lade varerne overgå til fri omsætning på et senere tidspunkt, uden at der skal foreligge en særlig tilladelse;

det forekommer ikke nødvendigt i alle tilfælde at kræve meddelelse om genudførsel af varer, der tidligere er indført i Fællesskabets toldområde;

hvis fællesskabsforskrifterne hjemler en fritagelse for import- eller eksportafgifter, skal denne fritagelse kunne anvendes i hvert enkelt tilfælde, undtagen hvad angår de betingelser, hvorunder skylden er opstået; konstateres det i en sådan situation, at de toldmæssige procedureregler ikke er overholdt, synes en anvendelse af den normale afgift ikke at være et egnet sanktionsmiddel;

når det efter lovgivningen skyldige beløb i visse tilfælde endnu ikke kan beregnes nøjagtigt, kan forældelsesfristen på 3 år føre til, at en efterfølgende opkrævning ikke kan gennemføres; i en sådan situation bør der i tide foretages en bogføring af det sandsynlige skyldige beløb;

de tilfælde, hvor der kan indrømmes udsættelse med hensyn til debitors forpligtelse til at betale afgifter, bør fastlægges mere præcist;

toldskyld bør ophøre, hver gang en toldangivelse erklæres ugyldig; sådanne tilfælde er ikke begrænset til de tilfælde, der er fastsat i EF-toldkodeksens artikel 66;

artikel 3, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 om fællesskabsforsendelse⁽⁶⁾ er blevet irrelevant;

⁽⁵⁾ EFT nr. L 130 af 27.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 262 af 26.9.1990, s. 1.

visse bestemmelser vedrørende Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indchecket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet⁽⁷⁾, er optaget i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽⁸⁾; disse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3925/91 overlapper således gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen og bør derfor ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2913/92 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

- femte led affattes således:

"- Den Franske Republiks område, med undtagelse af de oversøiske territorier og St Pierre og Miquelon samt Mayotte"

- trettende led affattes således:

"- Republikken Finlands område".

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Fyrstendømmet Monacos område, således som det er fastlagt i den toldkonvention, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1963 (Journal Officiel de la République Française af 27. september 1963, s. 8679), anses i overensstemmelse med den konvention, der gælder for det, som hørende til Fællesskabets toldområde, uanset at det er beliggende uden for Den Franske Republiks område."

2. I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) nr. 5, sidste sætningsled, affattes således:

"...; dette udtryk omfatter bl.a. en bindende oplysning efter artikel 12;"

⁽⁷⁾ EFT nr. L 374 af 31.12.1991, s. 4.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 253 af 11.10.1993, s. 1.

b) nr. 7, første led, affattes således:

"- fuldt ud er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde på de i artikel 23 omhandlede betingelser uden tilførsel af varer indført fra lande eller områder, der ikke indgår i Fællesskabets toldområde, medmindre det drejer sig om varer, der er fremstillet af varer under en suspensionsprocedure"

c) i nr. 10, andet led, udgår ordene "landbrugsafgifter og andre"

d) i nr. 11, andet led, udgår ordene "landbrugsafgifter og andre".

3. Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

1. Toldmyndighederne meddeler bindende tariferings- eller oprindelsesoplysninger efter skriftlig anmodning og efter regler, der fastsættes efter udvalgsproceduren.
2. Bindende tariferings- eller oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne over for modtageren, for så vidt angår tarifiering af en vare eller bestemmelse af en vares oprindelsestatus.

Bindende tariferings- eller oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne for de varer, for hvilke toldformaliteterne - for så vidt angår formaliteterne i henhold til artikel 22, litra b), og artikel 27 - opfyldes efter tidspunktet for meddelelsen af oplysningerne.

3. Modtageren skal kunne godtgøre, at der på alle måder er overensstemmelse:

- for så vidt angår en tariferingsoplysning: mellem den angivne vare og den i oplysningen beskrevne vare,
- for så vidt angår en oprindelsesoplysning: mellem på den ene side den pågældende vare og de omstændigheder, der er bestemmende for erhvervelsen af oprindelsesstatus, og på den anden side de varer og de omstændigheder, der er beskrevet i oplysningen.

4. En bindende tariferingsoplysning er gyldig i seks år og en bindende oprindelsesoplysning i tre år regnet fra dens meddelelse. Uanset artikel 8 annulleres den, hvis den bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgeren.

5. Bindende oplysninger ophører med at være gyldige efter følgende regler:

A) En tariferingsoplysning ophører med at være gyldig, når den:

- a) efter vedtagelsen af en forordning ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

b) ikke længere er forenelig med fortolkningen af en af de i artikel 20, stk. 6, omhandlede nomenklaturer:

- på fællesskabsplan ved en ændring af de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur eller ved en dom afsagt af EF-Domstolen for De Europæiske Fællesskaber
- på internationalt plan ved en tariferingsudtalelse eller ved en ændring af de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem, der er vedtaget af Toldsamarbejdsrådet

c) tilbagekaldes eller ændres i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at denne tilbagekaldelse eller ændring meddeles modtageren.

Den dato, på hvilken den bindende oplysning ophører med at være gyldig i de i litra a) og b) omhandlede tilfælde, er datoen for offentliggørelsen af de nævnte foranstaltninger eller, for så vidt angår internationale foranstaltninger, datoen for offentliggørelsen af en meddelelse fra Kommissionen i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidende.

B) En oprindelsesoplysning ophører med at være gyldig, når den:

a) efter vedtagelsen af en forordning eller af en aftale indgået af Fællesskabet ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

b) ikke længere er forenelig:

- på fællesskabsplan med de forklarende bemærkninger og de udtalelser, der er vedtaget til fortolkning af bestemmelserne, eller med en dom afsagt af EF-Domstolen for De Europæiske Fællesskaber
- på internationalt plan med den aftale om oprindelsesregler, der er udarbejdet i WTO's regi, eller med de forklarende bemærkninger eller udtalelser om oprindelse, der er vedtaget til fortolkning af denne aftale

c) tilbagekaldes eller ændres i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at det på forhånd meddeles modtageren.

Den dato, på hvilken den bindende oplysning ophører med at være gyldig i de i litra a) og b) omhandlede tilfælde, er den dato, der angives ved offentliggørelsen af de ovennævnte foranstaltninger, eller, hvad angår visse af de internationale foranstaltninger, den dato, som er angivet i meddelelsen fra Kommissionen i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidende.

6. Modtageren af en bindende oplysning, der i henhold til stk. 5, litra A), b) eller c), eller litra B), b) eller c), ophører med at være gyldig, kan fortsat anvende den i en periode på seks måneder efter tidspunktet for denne offentliggørelse eller meddelelse, når han på grundlag af den bindende oplysning før vedtagelsen af de pågældende foranstaltninger gennem en bindende og endelig kontrakt har forpligtet sig til køb eller salg af den pågældende vare. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges import-, eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, træder den pågældende licens eller attests gyldighedsperiode dog i stedet for perioden på seks måneder.

I de i stk. 5, litra A), a), og litra B), a), nævnte tilfælde kan der i forordningen eller aftalen fastsættes en frist, inden for hvilken første afsnit finder anvendelse.

7. Anvendelse på de i stk. 6 fastsatte betingelser af tariferingen eller bestemmelsen af oprindelsen i den bindende oplysning gælder kun ved:

- fastlæggelse af import- eller eksportafgifter
- beregning af eksportrestitutioner og af alle andre beløb, der ydes ved indførsel eller udførsel som led i den fælles landbrugspolitik
- anvendelse af import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, som fremlægges ved opfyldelse af formaliteterne med henblik på antagelsen af toldangivelsen vedrørende den pågældende vare, for så vidt disse licenser eller attester er udstedt på grundlag af ovennævnte oplysning.

Efter proceduren i artikel 38 i Rådets forordning 136/66/EØF^(*) og i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger vedrørende de fælles markedsordninger kan der endvidere i særlige tilfælde, hvor der er risiko for forstyrrelse af ordningerne under den fælles landbrugspolitik, træffes afgørelse om fravigelse af stk. 6.

^(*) EFT nr. 172 af 30.9.1966, s. 3025/66."

4. Artikel 18 affattes således:

"Artikel 18

1. Den modværdi af ECU i national valuta, der skal anvendes til bestemmelse af varers tarifering og fastlæggelse af importafgifter, fastsættes en gang om måneden. De kurser, der anvendes ved denne omregning, er dem, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den næstsidste arbejdsdag i måneden. Disse kurser anvendes i hele den følgende måned.

Hvis den kurs, der anvendes ved månedens begyndelse, afviger mere end 5% fra de kurser, der offentliggøres den næstsidste arbejdsdag inden den 15. i samme måned, anvendes sidstnævnte kurs fra den 15. og indtil den pågældende måneds udgang.

2. Den modværdi af ECU i national valuta, der skal anvendes som led i toldforskrifterne i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes en gang om året. De kurser, der anvendes ved denne omregning, er dem, der offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende den første arbejdsdag i oktober med virkning fra den 1. januar det følgende år. Hvis denne kurs ikke offentliggøres for en given valuta, anvendes - som omregningskurs for den pågældende valuta - kursen på den dag, for hvilken en kurs senest er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
3. Toldmyndighederne kan afrunde - opad eller nedad - det beløb, der fremkommer ved omregning til deres nationale valuta af et beløb fastsat i ECU, når det anvendes til andre formål end bestemmelse af varenes tarifiering eller fastlæggelse af import- eller eksportafgifter.

Beløbet kan efter afrunding højst afvige fra det oprindelige beløb med 5%.

Toldmyndighederne kan opretholde en uændret modværdi i national valuta af et beløb fastsat i ECU, hvis omregning af dette beløb ved den årlige tilpasning i henhold til stk. 2 fører til en ændring af den i national valuta udtrykte modværdi på mindre end 5% eller til en lavere modværdi, inden ovennævnte afrunding foretages."

5. I artikel 20, stk. 3, litra c), andet led, udgår ordene "landbrugsafgifter og andre".
6. I artikel 31, stk. 1, foretages følgende ændringer:
 - a) Første led affattes således:

"- i aftalen om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994,".
 - b) Andet led affattes således:

"- i artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994,".
7. I artikel 55 ændres "artikel 43 til 53" til "artikel 42 til 53".
8. I artikel 83, litra a), udgår "i henhold til artikel 66".
9. Som artikel 87a indsættes:

"Artikel 87a

Alle varer og produkter, der fremstilles af en vare, som er henført under en suspensions-procedure, anses for at være henført under den samme procedure."
10. I artikel 91, stk. 2, litra c), udgår "(ATA-konventionen)".

11. Artikel 112, stk. 3, affattes således:

"3. Hvis indførselsvaren i overensstemmelse med artikel 76 overgår til fri omsætning uden frembydelse for toldmyndighederne og inden indgivelse af angivelsen herfor, er den art, toldværdi og mængde, der skal tages i betragtning i henhold til artikel 214, de samme elementer, som anvendes ved varens henførsel under toldoplagsproceduren.

Første afsnit finder anvendelse under forudsætning af, at disse beskatningselementer er blevet konstateret eller godkendt ved henførslen under proceduren, medmindre den pågældende anmoder om anvendelse af de beskatningselementer, der gælder for varen på tidspunktet for toldskyldens opståen.

Første afsnit anvendes, uden at det berører efterfølgende kontrol i henhold til artikel 78."

12. I artikel 124, stk. 1, tredje led ændres ordlyden "landbrugsafgifter eller andre afgifter" til "en afgift".

13. I artikel 128 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Bevillingshaveren kan anmode om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, for så vidt som han over for toldmyndighederne på tilfredsstillende måde godtgør, at indførselsvarer, som er overgået til fri omsætning under tilbagebetalingsordningen, i form af forædlingsprodukter eller varer i uforandret stand

- er blevet udført

- med henblik på senere genudførsel er blevet henført under forsendelsesproceduren, toldoplagsproceduren, proceduren for midlertidig indførsel eller proceduren for aktiv forædling - suspensionsordningen - eller er blevet anbragt i frizone eller frilager,

og at alle betingelser for anvendelse af proceduren i øvrigt er opfyldt.

2. Med henblik på angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse som omhandlet i stk. 1, andet led, anses forædlingsprodukter og varer i uforandret stand for at have status som ikke-fællesskabsvarer."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis forædlingsprodukter eller varer i uforandret stand, der er henført under en toldprocedure eller anbragt i frizone eller frilager efter bestemmelserne i stk. 1, overgår til fri omsætning, anses det importafgiftsbeløb, der er indrømmet godtgørelse af eller fritagelse for, for at udgøre toldskyldsbeløbet, jf. dog artikel 122, litra b)."

14. I artikel 163, stk. 2, litra c), udgår "(ATA-konventionen)".

15. Artikel 182, stk. 3, første punktum, affattes således:

"Med undtagelse af de efter udvalgsproceduren fastsatte tilfælde skal genudførelse eller tilintetgørelse på forhånd meddeles toldmyndighederne."

16. Som artikel 212a indsættes:

"Artikel 212a

Når toldforskrifterne hjemler en fritagelse for import- eller eksportafgifter finder denne fritagelse også anvendelse i de øvrige tilfælde, hvor der opstår toldskyld i henhold til artikel 202 til 205, 210 eller 211, forudsat at det godtgøres, at de øvrige betingelser for anvendelsen af fritagelsen er opfyldt."

17. Artikel 217, stk. 1, andet afsnit, litra b), affattes således:

"b) når det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb er større end det beløb, der er fastsat på grundlag af en bindende oplysning".

18. I artikel 220, stk. 1, indsættes som andet afsnit:

"Når den kontrol, som toldmyndighederne foretager, kan føre til konstatering af en toldskyld eller af et afgiftsbeløb, der er større end det beløb, der allerede er bogført, uden at myndighederne kan beregne det nøjagtige efter lovgivningen skyldige beløb, bogfører de det beløb, som varerne definitivt vil kunne pålægges, så betids, at dette beløb kan meddeles debitor inden udløbet af den i artikel 221, stk. 3, fastsatte frist."

19. Artikel 222, stk. 2, affattes således:

"2. Der kan efter udvalgsproceduren fastsættes, i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser der indrømmes udsættelse med hensyn til debitors forpligtelse til at betale afgifterne:

- i de i artikel 220, stk. 1, andet afsnit, fastsatte tilfælde

eller

- når der indgives en ansøgning om fritagelse for afgifter i henhold til artikel 236, 238 eller 239

eller

- når en vare beslaglægges med henblik på senere konfiskation i henhold til artikel 233, litra c), andet led, eller litra d)."

20. I artikel 233, litra c), første led, udgår "efter artikel 66".

21. I artikel 251, stk. 1, seksogtyvende led, udgår "med undtagelse af artikel 3, stk. 3, litra b)".

Artikel 2

Artikel 2, nr. 1, 2, 4, 6 og 7, samt artikel 3, 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(95) 335 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02

Katalognummer: CB-CO-95-368-DA-C

ISBN 92-77-91545-5

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg